

Φθιώτιδος Συμεών: «Δεν θα επαισχυνθούμε για τα πιστεύω μας και τις αξίες μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην πολυπληθή Ενορία του Αγίου Αθανασίου Λαμίας ιερούργησε σήμερα Κυριακή των Προπατόρων 15 Δεκεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, εορτή του Αγίου Ιερομάρτυρος Ελευθερίου και της μητρός αυτού Αγίας Ανθίας, όπου η Ενορία πανηγυρίζει τον συμπολιούχο της, καθώς στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ναού υπάρχει και το ομώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο.

Στον Ιερό Ναό, με την ευχή και ευλογία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Συμεών στην Ενορία στο πλαίσιο της Ιεράς Πανηγύρεως μεταφέρθηκε από τον Άγιο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας Αρχιμ. π. Αγαθόνικο Λυπίτκα, απότμημα εκ του Ιερού Λειψάνου του Αγίου, το οποίο φυλάσσεται στην

Ιερά Μονή προς ευλογία των πιστών της πόλεως και της Ενορίας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, το πρωί χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Όρθρο και ακολούθως τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, η οποία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τους Ιερούς Ύμνους απέδωσαν οι χοροί των Ιεροψαλτών του Ναού, υπό τον Πρωτοψάλτη και Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» κ. Σεραφείμ Κυρίτση εκ δεξιών και του Λαμπαδαρίου κ. Κωνσταντίνου Μπαρτσώκα εξ αριστερών.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα ο Απόστολος των Εθνών Παύλος, απευθύνεται στον Τιμόθεο, τον μαθητή του, απευθύνεται στον καθέναν από εμάς, απευθύνεται ο ίδιος ο Θεός μέσα από τον Απόστολο Παύλο και στέλνει ένα μήνυμα ενθάρρυνσης, ένα μήνυμα αισιοδοξίας, ένα μήνυμα νίκης, ένα μήνυμα ελπίδας : «Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν». Αγαπητό μου παιδί Τιμόθεε, μη ντραπείς, μη νιώσεις ντροπή και οδύνη για το μαρτύριο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού «ἀλλὰ συγκακοπάθησον κατὰ δύναμιν Θεοῦ», αλλά κι εσύ «συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ» κι εσύ αποφάσισε με δύναμη και θάρρος και με ελπίδα, να κακοπαθήσεις για το ευαγγέλιο του Χριστού, με τη δύναμη του Θεού, με όση δύναμη έχεις, με τη δύναμη της ψυχής σου και με τη δύναμη της καρδιάς σου.

Δεν είναι ντροπή, δεν είναι ήττα να πιστεύουμε σε έναν Θεό αγάπης, που ανεβαίνει ηττημένος πάνω στο Σταυρό για να σώσει τον άνθρωπο. Δεν είναι ντροπή και αισχύνη, αλλά καύχημα και καμάρι ότι ο Θεός ο αληθινός, στον οποίο πιστεύουμε δεν είναι Θεός βίας, δεν είναι Θεός κυριαρχίας, δεν είναι Θεός επιβολής βίαιης, δεν είναι Θεός δυνάστης, δεν είναι Θεός εξουσιαστής, αλλά όπως ψέλνουμε αυτή την περίοδο, είναι: «Θεός ειρήνης, πατήρ οικισμών της μεγάλης βουλής ο άγγελος, είναι ο άρχοντας της ειρήνης είναι το «Παιδίον Ιησούς» ,το οποίο ήλθε να ευαγγελιστεί την ειρήνη μέσα στον κόσμο, ήλθε να φέρει την ειρήνη μέσα στον κόσμο. Αυτή την ειρήνη που αρνούνται οι άνθρωποι, αυτή την ειρήνη που αποστρέφονται οι ισχυροί αυτού του κόσμου, αυτή την ειρήνη που ποδοπατούν οι άνθρωποι, παρά το γεγονός ότι η ανθρωπότητα «πάλιν και πολλάκις» έχει πλημμυρίσει και βυθιστεί στο αίμα και μάλιστα και στο αίμα αθώων παιδιών, αθώων γυναικών, αθώων γερόντων και γεροντισσών, αθώων συνανθρώπων μας πάνω στα μήκη και στα πέρατα της στα πλάτη της οικουμένης.

«Μηέπαισχυνθῆς» λέει ο Απόστολος των Εθνών Παύλος, μη ντραπείς να ομολογήσεις το Θεό της αγάπης, να ομολογήσεις την αγάπη του Χριστού στη ζωή σου. Μην φοβηθείς. Μην πτοηθείς, αλλά κατά τη δύναμη του Θεού δώσε τη μαρτυρία της αλήθειας και της αγάπης μέσα στον σύγχρονο κόσμο, μαρτυρία αγάπης και αληθείας. Μαρτυρία απαραίτητη τόσο σε εποχές ειρήνης και δημοκρατίας, αλλά και σε στιγμές βίας και διωγμού, στις οποίες βρίσκονται εκατομμύρια αδελφοί μας σε Βορρά και Νότο, σε Ανατολή και Δύση, δυστυχώς και ιδιαιτέρως εκεί στις αρχέγονες εστίες του χριστιανισμού στη Μέση Ανατολή. Αυτή την φωνή ακούν οι αδελφοί χριστιανοί, μέσα στο καμίνι της Συρίας, του Λιβάνου, της Αντιόχειας, του Ισραήλ, της Παλαιστίνης, της Αιγύπτου, εκεί που βάδιζε πρώτα ο Χριστός, εκεί που ετράπη ως παιδίον και ως βρέφος εις φυγήν εις την Αίγυπτον, εκεί που βάδισαν οι Απόστολοι πρώτοι, μεγάλοι Άγιοι και Πατέρες της Εκκλησίας μας, όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο Εφραίμ ο Σύρος, ο Ισαάκ ο Σύρος, ο Άγιος Αθανάσιος Πατριάρχης Αλεξανδρείας, Προστάτης Πολιούχος και Έφορος του Ιερού Ναού τούτου και τόσα μεγάλα αναστήματα. Αυτή την φωνή ακούν σύγχρονοι Μάρτυρες, οι οποίοι δίνουν την καλή απολογία απέναντι στο σκοτάδι του ισλαμοφονταμενταλισμού, του τζιχαντισμού, της βίας, του ιμπεριαλισμού, του μιλιταρισμού, της ιδιοτέλειας, της χρησιμοθηρίας, της εργαλειοποίησης της ανθρώπινης ζωής.

Ζουν αυτό το φοβερό λόγο του Ευαγγελίου «ὅτι ὁ μὴ ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχειν». Είναι χάρισμα, είναι τιμή για όποιον αξιώνεται να ομολογεί τον Χριστό και να πληρώνει τίμημα για αυτή την ομολογία, όπως είναι χάρισμα και καταξίωση κάθε αγάπης όταν έχει τίμημα, όταν έχει

κόστος, όταν έχει οδύνη, όταν έχει γρατσουνιά, όταν δεν είναι μία βελούδινη και ανέφελη αγάπη, αλλά είναι μία πληγωμένη και εσταυρωμένη και ματωμένη αγάπη, γιατί κάθε αληθινή αγάπη κοστίζει, πονάει, κάθε αληθινή αγάπη προϋποθέτει υπερβάσεις, προϋποθέτει διάκριση, προϋποθέτει σύνεση, προϋποθέτει σχοινοβάσια καθημερινή πάνω σε λεπτές ισορροπίες, πάνω σε απίστευτες αντιξοότητες. Όποιος αγαπά γίνεται θέατρο μέσα στον κόσμο, όποιος αγαπά πραγματικά τον Χριστό, όποιος αγαπά πραγματικά τον άνθρωπο, πληρώνει τίμημα, γιατί αφήνει το «εγώ» του, αφήνει την ιδιοτέλεια του, αφήνει την ησυχία του, αφήνει το βόλεμα του, αφήνει την αυτάρκεια του και παραδίδεται στο πέλαγος το φουρτουνιασμένο της πιο γλυκιάς όμως και ήρεμης αγάπης, που είναι η αγάπη του Χριστού που είναι η αληθινή αγάπη.

Αυτή τη φωνή άκουσε και ο Άγιος Ελευθέριος, τον οποίον εορτάζουμε σήμερα. Νέος στην ηλικία Επίσκοπος Ιλλυρικού άκουσε αυτή τη φωνή που άκουσε και ο Τιμόθεος και την ακολούθησε και μέσα στον κόσμο της εποχής του, ο όποιος δεν μπορούσε να τον κατανοήσει, δεν μπορούσε να τον αποδεχτεί, δεν μπορούσε και δεν ήθελε καν να τον σεβαστεί. Μέσα σε αυτόν τον κόσμο, ο όποιος ήταν βουτηγμένος στην ειδωλολατρία, μέσα σε αυτόν τον κόσμο, ο όποιος ήταν βασισμένος σε έναν δουλοκτητικό τρόπο οργάνωσης της ζωής και οικονομικής παραγωγής έρχεται και γίνεται κήρυκας της ισότητας, κήρυκας της δικαιοσύνης, κήρυκας της αγάπης μεταξύ των ανθρώπων κήρυκας της ειρήνης. Έρχεται ο Άγιος Ελευθέριος να ελευθερώσει με το κήρυγμά του: «γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» όπως διδάσκει ο Χριστός. Η αλήθεια του Χριστού είναι ελευθερία, είναι γέφυρα προς την ελευθερία, είναι έξοδος προς την ελευθερία και μένει πιστός σ αυτή την ομολογία και θυσιάζει τη ζωή του, μένει ακέραιος και όρθιος ακαταμάχητος και ασάλευτος πύργος γιατί ακριβώς με την δύναμη του Θεού συγκακοπαθεί τῷ εὐαγγελίῳ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Και πλάι στον Άγιο Ελευθέριο, δίπλα στον Άγιο Ελευθέριο καταξιώνεται στον απόλυτο βαθμό η αγάπη και δη η μητρική αγάπη, η αγάπη της Αγίας μητέρας του, Αγίας Ανθίας, η οποία και αυτή αξιώνεται του μαρτυρίου, αξιώνεται να αποκεφαλιστεί, να μαρτυρήσει την ώρα που κρατά στην αγκαλιά της και καταφιλεί με περηφάνια το νεκρό, βασανισμένο, διωγμένο και θανατωμένο υιό της. Να η κορύφωση της αγάπης! Να η κορύφωση της κακοπάθειας για το Ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ. Να οι πραγματικοί ήρωες της πίστεως και της ζωής, οι πραγματικοί μάρτυρες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών, όχι αυτή οι σύγχρονοι, «οι ιλουστρασιόν», οι γυαλιστεροί που μόνο θεωρίες εκ του ασφαλούς διατυπώνουν μέσα από προστατευμένα περιβάλλοντα, μέσα από θωρακισμένα αυτοκίνητα, μέσα από αλεξίσφαιρα τζάμια. Δεν κατοχυρώνεται η ειρήνη μέσα σε τέτοιες συνθήκες. Η ειρήνη προϋποθέτει αγγελιοφόρους ειρήνης, αγάπης και

ελευθερίας, οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να υποστούν τίμημα, να διωχθούν, να συκοφαντηθούν, να κυνηγηθούν, να γίνουν αποδιοπομπαίοι τράγοι, να πέσουν στο περιθώριο και να βρεθούν στην άκρη της ιστορίας, γιατί ακριβώς ευρισκόμενοι στο περιθώριο της ιστορίας γίνονται κεφαλίδα της ιστορίας. Το ακούσαμε στο τέλος του σημερινού Ευαγγελικού Αναγνώσματος: «καὶ οἱ ἔσχατοι ἔσονται πρῶτοι». Αυτοί είναι οι ἔσχατοι που γίνονται πρώτοι. Αυτοί οι οποίοι μένουν πιστοί και αφοσιωμένοι σε αξίες, σε ιδανικά, που πιστεύουν στο Θεό, που είναι πραγματικοί και συνεπείς χριστιανοί, που έχουν φόβο Θεού, που έχουν αγάπη Θεού, που αγαπούν τον συνάνθρωπο, που σέβονται τον κάθε άνθρωπο και που είναι ὀρθοί μέχρι τέλος όποια κύματα και αν χτυπάνε πάνω τους.

Άραγε στην εποχή στην οποία ζούμε και που εμείς καλούμεθα μπροστά στη λαίλαπα, η οποία βρίσκεται μπροστά μας, την αντιμετωπίζουμε καθημερινά, τη βιώνουμε καθημερινά, είτε αυτή λέγεται «woke αντζέντα», είτε λέγεται οπωσδήποτε αλλιώς, όπως και αν ονομάζεται, κι εμείς βρισκόμαστε σήμερα αντιμέτωποι με θεωρίες αναθεωρητισμού όχι της ιστορίας αλλά της ζωής της ίδιας, της βιολογικής μας κανονικότητας, της φυσιολογικής μας πορείας, βρισκόμαστε αντιμέτωποι μπροστά σε ειδήσεις φοβερές, φρικιαστικές, μπροστά σε γεγονότα και πράξεις, τα οποία συγκλονίζουν και αμαυρώνουν το ανθρώπινο πρόσωπο. Ζούμε έναν ακήρυχτο υβριδικό και όχι μόνο πόλεμο, μία άλλου είδους απειλή, μία άλλους εξολόθρευση. Άλλωστε σήμερα δεν χρειάζεται να αφαιρούνται ζωές με τη βία και με τα όπλα για να μειωθεί ο πληθυσμός και να αποδυναμωθεί μία χώρα. Το δημογραφικό και μόνο πρόβλημα, το οποίο ζει η πατρίδα μας, το οποίο δεν προέκυψε έτσι, δεν ήλθε ξαφνικά. Ακούμε σήμερα πολλούς να εμφανίζονται ως κλαίοντες και κλαίουσες για το δημογραφικό πρόβλημα, ποιοι; Αυτοί που απαξίωσαν την οικογένεια, αυτοί που σχετικοποίησαν την οικογένεια, αυτοί οι οποίοι θεώρησαν οπισθοδρόμηση, συντηρητισμό την απόκτηση παιδιών, την δημιουργία οικογένειας, την πολυτεκνία, αυτοί που φορολόγησαν την πολυτεκνία, που έβαλαν τεκμήριο τη γέννηση παιδιού, αυτοί οι οποίοι στοχοποίησαν ουσιαστικά και τιμώρησαν αυτούς, οι οποίοι θέλησαν να μοιραστούν την ζωή, θέλησαν να ενισχύσουν και να στηρίξουν την κοινωνία και το έθνος και την πατρίδα και τώρα ξαφνικά ακούμε να ομιλούν τρομαγμένοι για δημογραφική κατάρρευση. Και πώς θα έρθει η δημογραφική ανόρθωση; Πώς μπορεί να έρθει χωρίς αξίες, χωρίς ιδανικά, πώς μπορεί να σταθεί ένα δέντρο ὀρθιο όταν κανείς κόβει, ροκανίζει, πριονίζει τις ρίζες του; Πώς θα σταθεί ένα δέντρο ὀρθιο χωρίς βάσεις, πώς ένα οικοδόμημα χωρίς θεμέλια θα μπορέσει να σταθεί ὀρθιο μέσα στις σκοτούρες και τις δυσκολίες της ζωής; Όμως δεν έχουμε την ειλικρίνεια και την τιμιότητα να τα εξετάσουμε αυτά όλοι μας ανεξαιρέτως, να κάνουμε την αυτοκριτική μας, για να λάβουμε τις αποφάσεις μας, να έχουμε έστω τη δύναμη να

πούμε ότι κάναμε λάθος, ότι παρασυρθήκαμε σε έναν άγονο μιμητισμό, ότι εξωραΐσαμε καταστάσεις, ότι θεοποιήσαμε ιδέες και απόψεις που είχαν και μελανά και σκοτεινά σημεία. Δεν είμαστε οδοστρωτήρες να ισοπεδώνουμε τα πάντα, ούτε είμαστε ολετήρες να τα πολτοποιούμε όλα και να θεωρούμε τα πάντα αρνητικά, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε κριτική σκέψη, να έχουμε άποψη, για να μπορούμε να ξεχωρίσουμε το θετικό από το αρνητικό, να γίνουμε μέλισσες οι οποίες, να παίρνουμε το ωφέλιμο, να κρατάμε το ωφέλιμο, να έχουμε σκεπτικισμό αλλά όχι αρνητισμό, να έχουμε επιφυλάξεις αλλά όχι φοβίες. Δε θα κλειστούμε στον εαυτό μας, δε θα αρνηθούμε το διάλογο με τον σύγχρονο κόσμο, δε θα αποκτήσουμε μία αυτιστική συμπεριφορά, δεν θα γίνουμε ένα γκέτο γραφικών, αλλά αντίθετα θα βγούμε στον κόσμο, θα μεταφέρουμε την αλήθεια μας, θα διατρανώσουμε την αλήθεια μας, θα αγαπήσουμε την παράδοσή μας, την πίστη μας, δεν θα επαισχυνθούμε δηλαδή για τα πιστεύω μας και τις αξίες μας. Αυτός είναι ο πλούτος μας και αν θέλετε και η σύγχρονη Ευρώπη, η οποία παραπαίει, η οποία είναι στο μαύρο της το χάλι, η οποία διαλύεται, η οποία εκβαρβαρώνεται, έχει ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε το δικό μας μήνυμα, το δικό μας πολιτισμό, τη δική μας παρακαταθήκη. Έχει ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε τις δικές μας αξίες και ιδανικά».

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, οι ιερείς, οι άρχοντες και όλο το Εκκλησίασμα εν πομπή μετέβησαν στο ισόγειο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ναού, προπορευομένης της Ιεράς Εικόνας του Αγίου Ιερομάρτυρος Ελευθερίου, όπου ο κ. Συμεών στο Ιερό Παρεκκλήσιο τέλεσε Αρχιερατικό Αγιασμό για την ολοκλήρωση των έργων ανακαινίσεως και εξωραϊσμού του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου, στο οποίο πραγματοποιούνται κάθε ημέρα πολλές ενοριακές, ποιμαντικές, εκπαιδευτικές, φιλανθρωπικές και πολιτιστικές δράσεις και όλοι οι χώροι του Ναού και του Πνευματικού Κέντρου είναι προσβάσιμοι και για άτομα με ειδικές ανάγκες και ικανότητες.

Τέλος, τα μέλη της Γυναικείας Χορωδίας της Ενορίας «Η Αγία Ανθία», υπό τον Χοράρχη και Πρωτοψάλτη κ. Σεραφείμ Κυρίτση, απέδωσαν εορταστικά άσματα προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών επ' ευκαιρία της συμπληρώσεως πέντε ετών από της Ενοθρονίσεως του στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος.

Ο κ. Συμεών ευλόγησε και τα παιδιά και τους κατηχητές των Κατηχητικών και νεανικών Συνάξεων της Ενορίας, τα οποία πραγματοποίησαν το Χριστουγεννιάτικο Bazaar με γεύσεις και γλυκίσματα εορταστικά, τα οποία έφτιαξαν τα ίδια στις εγκαταστάσεις εστίασης του Ναού.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, οι τ. Δήμαρχοι Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος και κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης, η Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου

Λαμιέων κ. Νάγια Φαρδή, η Δημοτική Σύμβουλος κ. Ευμορφία Ρουποτιά - Σκαμαγκούλη, ο Πρόεδρος του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Στερεάς Ελλάδος κ. Δημήτριος Δρακάκης, ο τ. Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Θέμης Χειμάρας, καθώς και εκπρόσωποι του Στρατού και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου